

Insectenonderzoek was nog nooit zo gemakkelijk

Huib Koel

Je schuift de gordijnen open en zet het bed in de comfortabele 'leesstand'. De verrekijker ligt op het nachtkastje. Niet dat die nodig is, met het blote oog zie je om 7 uur 's ochtends al de wespen vertrekken en ook al weer thuiskomen. De schoorsteen, bij de burens, op 10 meter van mijn slaapkamerraam, is deze zomer en herfst verkozen tot wespennest, door hoornaars (*Vespa crabro*).

Dat de schoorsteen een aantrekkelijk locatie is, was al eerder bevestigd door de kauwtjes. Deze zeer leuke dieren zitten elke ochtend, dag in dag uit, op dezelfde schoorsteen. Lopen wat heen en weer, schikken hun veren, kijken omhoog als er een andere vogel overvliegt en geven dan soms een 'tsjak'. Gebeurt er iets in de omgeving, dan zijn ze er als de kippen bij.

Twee weken geleden - het was het begin van de drogere periode, na de natte augustus en septembermaand, vlogen er veel hoornaars in en uit. Een kauwtje begon te pikken naar één van hen. Dat werd niet gepikt door de hoornaar die tot de aanval overging. Het kauwtje wist niet hoe snel hij weg moest komen. En ging vervolgens, enigszins verongelijkt, op de schoorsteen een huis verder zitten.

In het veld, in Bentveld, kom ik de hoornaars nu veelvuldig tegen. Vijf jaar geleden was het nog een unicum. Nu zie je ze vliegen in de omliggende tuinen maar ook in het Amsterdamse Waterleidingduinen, om de hoek.